

spørgsmål, er: Vil man kunne opleve det i andre sager?

Ministeren siger selv, at anklagemyndigheden skal op på dupperne, og at de skal være mere effektive osv. Men det skulle jo nødvendigvis være sådan, at man via nogle ret ukomplicerede procedurefejl ender med at komme til at stå i nogle situationer i forbindelse med efterforskning af retslige tvister, som gør skaden endnu værre, end den er i forvejen. Det vil man jo kunne komme til, hvis man uretmæssigt vælger at omstøde en isolationsfængsling, udelukkende fordi anklageren har været for langsom.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at det betragter jeg som et meget teoretisk spørgsmål. Det generelle billede er jo, at politiet og anklagemyndigheden er meget dygtige til at gøre deres arbejde og også er bekendt med de frister, der måtte være. Der kan være sager, hvor der sker en forglemmelse, og det er jo meget beklageligt hver gang, men jeg er helt overbevist om, at man vil tage denne nye regel til sig og, som lovforslaget også lægger op til, bruge den på en ganske fornuftig måde.

Kl. 14.35

Så vil jeg sige, at i sidste ende er det altså ikke anklagemyndigheden, der bestemmer, om en person skal sidde varetægtsfængslet i en længere periode. I sidste ende er det domstolene, der skal overbevises om, at der er behov for en forlængelse af isolationsfængslingen, og her synes jeg altså, det er fint, at anklagemyndigheden skal begrunde det skriftligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 46: Forslag til lov om Bruxelles I-forordningen m.v.

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 25/10 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Formålet med lovforslag nr. L 46 er at gennemføre en mellemstatslig aftale, også kaldet en parallelaftale, med De Europæiske Fællesskaber om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område i dansk ret. Parallelaftalen er blevet forelagt både Europaudvalget og Retsudvalget, og den blev undertegnet den 19. oktober 2005.

Aftalen indebærer, at Danmark på et mellemstatsligt grundlag tilknyttes reglerne i den såkaldte Bruxelles I-forordning. Konkret vil parallelaftalen indebære, at der i alle medlemsstater i EU dels vil gælde de samme regler om retternes indbyrdes kompetence i internationale sager, dels at retsafgørelser m.v. på det civilretlige område i andre EU-medlemslande skal anerkendes og fuldbyrdes.

På grund af vores forbehold vedrørende retlige og indre anliggender i EU er Danmark ikke omfattet af Bruxelles I-forordningen, og netop derfor skal jeg slå fast, at parallelaftalen om tilknytning til reglerne i Bruxelles I-forordningen kan indgås med fuld respekt for det retlige EU-forbehold. Det danske retlige EU-forbehold retter sig alene mod, at en del af det europæiske samarbejde blev overstatsligt, da Amsterdamtraktaten trådte i kraft i 1999, så med andre ord retter forbeholdet sig ikke imod et mellemstatsligt samarbejde på det civilretlige område. Desuden vil jeg pege på, at Bruxelles I-forordningen i vidt omfang svarer til EF-domstolskonventionen fra 1968 om retternes kompetence og fuldbyrdelse i borgerlige sager, som Danmark tidligere har tiltrådt.

På denne baggrund støtter Venstre lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgsmål, og den næste ordfører er hr. Per Kaalund.